

Vi Adoptiv *familjer*

Ledarsidan: En speciell och krävande verksamhet.....	2
Rapport från Kontoret.....	3
Träna på att tjäna tid.....	4
Svensk-kinesiskt vardagsliv.....	6
Resa med FFIA i Kina	10
Notiser, boktips.....	14-15
Familjesidan.....	16

*Dom tror att jag är kines.
Tokigt va, jag är ju svensk!
Fast jag är lite kines,
kanske tjugo, men jag är
hundra miljoner svensk!*

Läs om hur Ninni och hennes svenska familj lever i Kina på sidan 6

Vi Adoptivfamiljer

Tidning för Familjeföreningen för internationell adoption

Ansvarig utgivare: *Lars-Erik Ek*

Redaktion:

Ing-Marie Söderberg, Råby 35,
755 94 Uppsala, tel 018-31 74 04
tillraby@telia.com

Kerstin Krebs, Svarvargatan 1:3,
111 49 Stockholm, tel 08-653 21 33
kerstin.krebs@telia.com

Catherine Paterson, Örngatan 4,
431 68 Mölndal, tel 031-16 77 17
catherine@logiken.se

Material till: *Ing-Marie Söderberg*,
adress se ovan

Omslagsbilden: Ninni på kvälls-
shopping i Guangzhou, Kina.

issn 1104-2044

Färre adoptioner än väntat i år

Det som främst präglat året 2006 är utvecklingen mot färre adoptivbarn i de flesta av våra länder, och ökade inhemska adoptioner.

När blev något exakt så som du hade tänkt dig?

Är det något man borde ha lärt sig under sina 42 levnadsår så är det väl att ingenting någonsin precis blir som planerat. Det behöver inte vara förändringar som är negativa på något sätt ... Men det blir väldigt sällan som man planerar, eller som man tänkt sig från den allra första början. Ändå så skrev undertecknad i mars månad att någon gång i höst kommer FFIA att ha förmedlat 3 000 adoptioner. Hur tänkte jag?

TALA OM ATT UTMANA ÖDET När dessa rader sattes på pränt. För så blir det naturligtvis inte. Det vet alla vid det här laget. Nu har vi facit. Det blir färre adoptioner för de flesta adoptionsorganisationer i år – drygt en fjärdedel färre adoptioner än det från början var tänkt.

Kina har ökat handläggningstiderna på sina adoptioner och det påverkar i stort sett hela adoptionsvärlden. Och FFIA:s 3 000:e adoption kommer istället att ske någon gång under 2007.

Jag tror ni är böjda att hålla med om att jag nog utmanade ödet när jag siade om framtiden. Är det något ni adoptivföräldrar blir experter på underhand så är det just det synsättet – vad som helst kan hända. Och det är bäst att inget gissa och inte spekulera, för oavsett så blir det bra till slut.

ATT BALANSERA HOPP, glädje, väntan, frustration med besked från utlandet om än det ena och än det andra blir en livsstil när man skall adoptera. Funderingarna och frågorna blir alltid densamma; vad betyder just det beslutet för min och vår adoption?

För det är förstås det som är närmast er nu. På FFIA:s kontor har vi naturligtvis

det individuella perspektivet, men vi arbetar mycket med helhetsfrågor. Det vill säga vad ändrade lagar betyder, krigstillstånd, ökat antal ansökningar för adoptionsverksamheten och det enskilda barnet i stort, och vad betyder det på sikt. Båda perspektiven behövs. Vi kompletterar varandra.

Det som främst präglat året som snart är till ända är just utvecklingen mot färre barn i Kina och i de flesta länder överlag, och även ökade inhemska adoptioner i bland annat Kina. Positivt för barnen i Kina förstås, men en mindre positiv upplevelse för er som väntar på att bli mammas och pappas.

Ni har möjlighet att läsa mer om Kina på flera platser i tidningen. Dels om hur det är att leva och bo i Kina och vara adoptivfamilj, men också om hur en arbetsresa till Kina kan se ut för bland annat Loredana, Fredrik och Åsa som berättar om den resa de gjorde i oktober.

EN LÖRDAG I BÖRJAN AV NOVEMBER månad arrangerade FFIA:s Stockholmsgrupp en träff med temat "adoption av barn med särskilda behov".

På träffen berättade Loredana Colcuc om processen och handläggningen av adoption av de barn som CCAA i Kina ber oss finna föräldrar åt.

Vi fick också ta del av en pappas berättelse om hur han och hans fru hade förberett sig inför adoptionen av deras pojke med läpp- och gomspalt, och hur det blev sedan de kom hem.

Om ni är intresserade av adoption av barn med särskilda behov är ni välkomna att kontakta Loredana på 031-704 60 80 eller loredana.colcuc@ffia.se.

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

Färre adoptioner än väntat i år

FORTSÄTTNING FRÅN FÖREGÅENDE SIDA

Vi har återigen fått en förfrågan från CCAA om att finna föräldrar åt en grupp barn med särskilda behov. Information om barnen finns på www.ffia.se/sbarn

Maila till adoption@ffia.se så får ni lösenord och användarnamn.

HÄR KOMMER EN RAPPORT OM det aktuella läget för våra länder:

Handläggningstiden i Kina var 16 månader för den grupp som precis kommit hem med sina barn. Den grupp som fick sina barnbesked den 13 november hade en handläggningstid på 17 månader. Vi antar att handläggningstiden kommer att fortsätta öka något. Vi tar gärna emot nya ansökningar.

FFIA har förmedlat nästan 1 300 adoptioner från Kina sedan 1992. Barnen kommer från barnhem runt om i Kina, oftast från de centrala eller södra delarna av landet. Fram till och med 2005 är följande fem provinser de vi förmedlat flest barn från:

- Jiangxi – 282 barn
- Hunan – 153 barn
- Guangdong – 150 barn
- Anhui – 138 barn
- Jiangsu – 109 barn

INTRESSET FÖR ATT ADOPTERA FRÅN COLOMBIA är fortsatt stort och vi tar gärna emot nya ansökningar. Vi har drygt ett trettio-tal familjer som har skickat eller håller på att sammanställa sina ansökningar till Colombia. Två familjer är nu nere i Colombia och hämtar sina barn.

Handläggningstiden i Colombia har under året legat på mellan 19 och 26 månader. De flesta barnen är placerade i fosterhem och man får omfattande information om deras bakgrund. De flesta fosterfamiljer gör en livsbok under den tid som de har barnet hos sig, med foton och datum. Viktiga händelser i barnets liv beskrivs där.

År 2005 adopterades 3 542 colombianska barn. Av dessa adopterades 1 484 inom landet och 2 058 adopterades internationellt. År 2004 adopterades totalt 2 330 barn, nationellt och internationellt.

Just nu har vi nio familjer som väntar på att få ställa samman sin ansökan till DSDW i Thailand. I slutet av november kommer några familjer på väntelistan att

få börja ställa samman sina ansökningar i väntan på att vi får besked om hur många ansökningar vi kommer att få skicka totalt under år 2007.

Indien är ett land där det blir stora variationer i handläggningstid mellan olika familjer. Just nu har vi några familjer som haft mycket kort tid mellan ansökan och barnbesked. Sådana här variationer förekommer hela tiden.

När man ansöker om adoption i Indien behöver man ha en beredskap för de här variationerna. Vi vet aldrig i förväg vilka familjer som kommer att ha flyt genom processen och vilka som kommer att få en längre handläggningstid.

Det är fortsatt väntetid för att få sända en ansökan till Kolkata och Pune i Indien.

FFIA HAR NU BLIVIT BEVILJADE auktorisation för att fortsätta verksamheten i Vietnam under år 2007.

Intresset för att adoptera från Vietnam är stort. Idag står cirka 80 ensamstående och par i kö för att skicka ansökan till landet. Under år 2007 beräknar vi att förmedla cirka 10-15 adoptioner från Vietnam, och vi har för närvarande åtta familjer med ansökan i landet som väntar på barnbesked.

Detta gör att det i nuläget inte är aktuellt att låta nya familjer påbörja sina ansökningar, även om vi nu vet att verksamheten fortsätter under år 2007. När nya familjer kommer att kunna starta beror på i vilken takt vi får barnbesked under år 2007.

De flesta som står anmälda i kön är ensamstående. FFIA kan inte längre göra undantag i turordningen för att ge företräde till par, utan kommer att starta nya sökande i strikt turordning. De första 20 sökande i kön är ensamstående och har anmält sig under åren 2003 och 2004.

Det instabila politiska läget på Sri Lanka gör att vi tyvärr inte i nuläget kan låta fler familjer ställa samman sina ansökningar till landet.

DE ALLRA BÄSTA JUL- OCH NYÅRSHÄLSNINGAR
FRÅN **HELÉNE MOHLIN**
INFORMATIONANSVARIG

FFIA:s kontor
Tel: 031-704 60 80
Karl Johansgatan 41-43,
Box 12027, 402 41 Göteborg.
e-post: adoption@ffia.se

Om att tjäna tid

Tiden går med julmat och klappar i mängder. Därefter blir det nyår som skall firas med glitter & glamour, blixst & doner och klackarna i taket. Hinner du uppleva och glädjas åt detta? Eller tillhör du dem som ständigt jagar tiden?

Då skall du få en nyårshälsning från undertecknad med medarbetare på kon-toret att ta med dig in i år 2007.

Vi har under den senaste tiden inte enbart jobbat efter temat "Passion för adoption" som jag skrev om i förra numret av Vi Adoptivfamiljer. Vi har vidgat begreppet och också funderat och arbetat efter tesen "Hur tjänar vi tid?"

Eftersom passionen är äkta och stark för oss, vill vi verkligen göra både våra barn i världen och alla familjer nöjda. För att klara detta måste vi säga nej till vissa saker, för att istället säga ja till andra viktigare saker.

Dessutom måste vi se till så att vi ligger i framkant i tiden för att få tag i information tidigt och snabbt kunna leverera. Vi måste veta, tala, skriva, maila och meddela vad som sker och inte sker. Vi måste vara kompetenta, engagerade och personliga samtidigt som vi måste arbeta i ett högt tempo.

Vi arbetar för att tjäna tid för våra barn i världen som saknar en familj. Vi arbetar för att tjäna tid för familjer och ensamstående som saknar, önskar och väntar på ett barn. Vi arbetar för att tjäna tid så att vi fokuserar på rätt saker och värnar om både medlemmarna och oss själva. Detta gör att FFIA ibland måste säga nej, för att säga ja, för att tjäna tid.

Jag tänker ofta på att det är balans i livet som är målet. Så enkelt att konstatera och så svårt att uppnå. Det är värdefullt att vara glad för det man gör och hinner.

Det gäller tid med barn, respektive, anhöriga, vänner, arbete, kollegor, träningspass, häst, fritid, kultur, kurs ... tänk efter vad mycket det faktiskt är som vi gör!

Kanske kan vi stryka några mindre viktiga saker och vara lika nöjda och lyckliga ändå. Då tjänar vi tid. Vi kan väl lova

FFIA:s informationsträffar

Välkommen att besöka FFIA:s informationsträffar - "Adoption en fantastisk möjlighet" - som vänder sig till alla som är intresserade av att veta hur en adoption går till.

Det behövs ingen föranmälan och träffen är kostnadsfri. Informationsträffen i Göteborg äger rum i HSB Konferenscenter den 15 mars, i Stockholm den 28 mars och i Malmö den 29 mars mellan kl 18.00 och cirka 21.30. Mer information kommer på vår hemsida www.ffia.se

Sökandeavgiften höjs

Från och med den 1 januari höjer vi sökandeavgiften till 1 500 kr per kalenderår. Med ökade väntetider i flera av våra länder ökar kostnaderna. Det tillsammans med att avgiften varit oförändrad under många år är orsaken till att avgiften höjs 2007.

Återanmälningsavgiften höjs från 400 kr till 500 kr.

Medlemsavgiften förblir oförändrad 350 kr.

Träna samspel med barnet

Har du frågor om hur du och ditt barn samspelar med varandra?

Familjer boende i Göteborg med omnejd eftersökes för att delta i samspelsträning med en marte meo-terapeut under utbildning. Behandlingen är förenad med en mindre kostnad. Sara Larsson är socionom, initiativtagare till www.anknytning.nu och själv adoptivmamma. Maila saralarsson@hem.utfors.se för mer information.

Vem tar det lugnt då julen står för dörren? Den så stämningsfulla decembermånaden som startar med adventsljusstakar, utegrannar och ljusslingor i alla de kulörer.

varandra att börja träna på att tjäna tid. Just att träna på det som är nytt är viktigt. Ingen av oss är född till stjärna. Det finns många talanger, men idag träning ger resultat oberoende av om det gäller idrott, relationer eller arbete. Eller som någon klok före mig sagt; "Du kan inte spela match hela tiden. Du måste träna också".

Låt oss stryka några saker i julhelgen och istället njuta av varandras samvaro. Gå ut och lek tillsammans, stora som små.

Ge varandra kärlek, stora som små. Beröm och uppmuntra varandra, stora som små. Gör en jul och nyår ni lever i och njuter av. Ge varandra minnen och inte enbart saker. Du måste säga nej för att kunna säga ja och ändå må bra. Vi kallar det tjäna tid 2007.

GOTT NYTT ÅR!

KATARINA O STIGSSON
T F VERKSAMHETSCHEF

Svenskt familjeliv i Guangzhou

När familjen Carlsson-Henrysson flyttade till Kina för ett år sedan var det med blandade känslor. Hur krångligt skulle det inte bli för Kinaadopterade dottern Ninni att vara svensk medborgare, tillhöra en familj som ser svensk ut och bo i Kina? Inte så krångligt visar det sig ...

Att få erbjudande om att leva och arbeta utomlands är en fantasisk chans även om många frågor poppar upp. Man kan nog inte räkna med att alla frågetecken är uträttade innan man tackar ja, utan man får helt enkelt lita på att saker och ting kommer att ordna sig. I värsta fall får man åka hem igen, och då finns oftast allt det gamla kvar och livet kan fortsätta i gamla invanda hjulspår. Så egentligen - vad har man att förlora?

Vi, familjen Carlsson-Henrysson, flyttade från Stockholmsområdet till Guangzhou i Guangdongprovinsen den 11 november 2005. Familjen består av Per,

Nina, Ninni och Calle. Sexåriga Ninni är född i Luoyang i Henanprovinsen och adopterades 2001.

Per har ett tvåårskontrakt som "Executive Chef" på ett flygcateringföretag på Guangzhous internationella flygplats. Ninni och Calle går i en internationell skola och jag, Nina, studerar och försöker fixa vardagen.

Den vanligaste reaktion vi mötte när vi berättade att vi skulle flytta till Kina var: "Wow, vilken chans för Ninni att få uppleva sitt födelseland på nära håll!"

När vi började reflektera lite djupare på situationen kändes det dock lite mer kom-

plicerat än så. Är det verklingen odelat positivt att flytta till sitt födelseland? Hur påverkar det Ninnis identitet? Hur krångligt blir det inte att vara född i Kina, vara svensk medborgare, tillhöra en familj som ser svensk ut och bo i Kina? Är det inte nog komplicerat att vara adopterad från Kina och bo i Sverige?

Vi är bosatta i ett vanligt kinesiskt bostadsområde och vi har Kina direkt utanför ytterdörren. Det är trångt, stökigt, skitigt och bullrigt, men också otroligt spännande. Det räcker med att gå ut på balkongen och hänga tvätt för att få uppleva något nytt. Vi är de enda västerlänningarna i området.

I början kom det mycket frågor kring Ninni, och det var även många som försökte prata med henne i tron att hon kunde kinesiska. Vi försökte efter bästa förmåga förklara läget.

JAG ÄR GANSKA SÄKER PÅ att vår familjebild har varit föremål för ett otal diskussioner i trädgården och i trappuppgången. Jag kan snappa upp ord som "utlänningar", "kinesiskt barn" och "Sverige" och jag förstår att det pratas om oss. Diskretion och integritet tycks vara okända begrepp här i Kina.

De flesta av Pers arbetskamrater bor också i grannskapet och har nog gladeliga skvallrat om vad Per tjänar, vad barnens skola kostar och andra uppgifter som anses som allmän egendom på en kinesisk arbetsplats. Om någon numera i okunskap försöker tilltala Ninni på kinesiska dyker det alltid upp någon granne som kan förklara, förmodligen mycket detalje-

Frissor. För cirka 10 kronor blir håret tvättat och klippt här på vår favoritsalong. Massage ingår.

rat, om vår familjesituation. Ninni rycker på axlarna och tar det hela med ro.

Livet här är på många sätt mycket lättare än i Sverige. Det finns ingen bil som ska lagas, inget hus som ska målas, ingen lägenhet som ska städas (det gör städerskan). Går någonting sönder (och det gör det ofta) så köper man bara nytt eller ringar efter någon som kan fixa.

ORKAR MAN INTE LAGA MAT kan man gå ut och äta utan att det gräver några större hål i plånboken. Vi har mer tid att vara tillsammans. Hemma i Sverige är almanackan fullbokad och allt ska planeras in i minsta detalj. Det är en härlig känsla att vakna upp en lördagsmorgon utan att ha den blekaste aning om vad dagen har i sitt sköte. Här kan vi tillåta oss att bara "flyta med", och ändå vara ganska säkra på

att det kommer att hända en massa roliga och spännande saker. För en stressad svensk är det en utmaning att känna sig nöjd ändå när helgen är slut, trots att ingenting kan strykas från "att göra-listan".

Jag får ibland kommentarer från kineser om att jag vet så mycket om Kina och har varit på många platser i Kina. Det känns bra och jag känner mig otroligt stolt och smickrad. Skulle vi ha försökt lära oss hindi och haft koll på de olika delstaterna om vi hade bott i Indien? Tveksamt. Även om Indien också är ett otroligt fascinerande land så är vårt intresse för Kina, tack vare Ninni, större.

IBLAND FÖRVÄNAS JAG över en del utlänningar som bor här i Guangzhou. De förefaller i det närmaste varar ointresserade av Kina. Det är inte ovanligt att man inte vet var

på Guangzhoukartan man bor, man äter uteslutande på västerländska restauranger och man har i princip aldrig varit utanför statsgränsen annat än för att få lite "kinalov" i Hongkong.

Vår relation till Kina är naturligtvis en helt annan. Vi kommer inte att dra vidare på nästa utlandsuppdrag och lägga Kina bakom oss. Kina är Ninnis födelseland och kommer alltid att vara en viktig del av våra liv.

OAVSETT I VILKET LAND man befinner sig som bosatt utlänning är det nog ganska vanligt att man berättar dråpliga episoder och förfasar sig över lokalbefolkningen när man träffar sina landsmän. Ofta tror jag att det inte är så illa menat utan det handlar mest om att få sina reaktioner bekräftade hos kulturellt likasinnade. När generaliseringarna om kineserna haglar och de nedlåtande kommentarerna om Kina blir för många kan jag bli lite sur. Hallå! Det är min dotters födelseland ni pratar om. Åk hem om det inte passar!

Visst händer det väl också att vi blir förbannade och säger några mindre valda ord om kineser och Kina, men för det mesta tror jag att vi lyckas sansa oss och bara konstatera att saker och ting inte riktigt är som hemma. Allting har sin naturliga förklaring om man bara bemödar sig att tänka utanför de svenska ramarna.

Tyvärr kan vi inte skryta med något större kinesiskt ordförråd, och vi har därför heller inte kunna diskutera frågeställningar kring internationell adoption med vår omgivning.

Vi har dock bara upplevt positiva reaktionen som "tummen upp", "very good" och "lucky girl". Många vi möter vill också kanske lite ursäktande förklara ett barnspolitiken. Fler än ett barn är en dröm för många kineser. Det växande antalet överklassfamiljer har ekonomiska resurser att skaffa fler barn och gör det ofta. Par där båda är ensam barn kan få tillåtelse att skaffa fler barn.

PÅ PERS ARBETSPLATS finns en person som är ansvarig för "barnbegränsningsfrågorna". Hans uppgift är att utbilda, söka tillstånd för de anställda som vill skaffa barn samt samordna de kontroller som fertila kvinnor måste genomgå med jämna mellanrum för att bevisa att de inte är gravida. När någon anställd fått tillstånd att

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

Svenskt familjeliv ...

FORTSÄTTNING FRÅN FÖREGÅENDE SIDA

skaffa barn meddelas detta offentligt på något avdelningsmöte. Om någon anställd blir gravid utan tillstånd blir företaget bötfällt. Vad som händer med den anställda som bryter mot enttarnspolitikkens lagar har Per inte riktigt lyckats utröna.

Ibland när vi rör oss på stan tänker jag: "Vad tänker folk?" Hur många personer möter vi som har tvingats att lämna bort sitt barn? Undrar de om Ninni är det barn de en gång gav livet? Blir de glada inför tanken att Ninni har fått en ny familj från ett annat land? Vilka processer sätter synen av vår familj igång?

Guangzhou, eller rättare sagt Shamain Island i Guangzhou, kallas också "amerikanska adoptivföräldrars BB". Varje vecka anländer mängder av varande och blivande adoptivfamiljer från USA. Det finns en daglig flight på Guangzhous internationella flygplats som av de flygplatsanställda kallas "Babyexpressen"

Hela den lilla Shamianön är uppbyggd kring adoptionsapparaten. Affärerna sortiment är helt inriktat på adoptivföräldrar, restaurangerna har barnmenyer och barnstolar, banvagnar finns för utlåning överallt. Det är naturligtvis härligt att se alla

nyblivna föräldrar och det är inte utan att vi blir rörda till tårar när vi blir påmind om känslan av lycka som vi upplevde när vi hämtade Ninni. Samtidigt gör koncentrationen av adoptivföräldrar och adoptivbarn att man blir medveten om mängden och påmind om tragedin bakom.

INNAN VI FLYTTADE PRATADE VI endast om Kina med positiva förtecken. Det är naturligtvis jätteviktigt att våra adopterade barn känner stolthet inför sitt födelseland. Men så här efteråt kan jag kanske tycka att vi borde ha varit något mer nyanserade. Även om vi älskar det här landet, och är innerligt tacksamma över möjligheten att få leva här, så får man inte glömma att det finns mycket som inte är bra och som inte kan gömmas undan när man bor här.

Vi ser tiggarna på gatan, ofta handikappade, sjuka eller med ett litet barn i famnen. Samhället är patriarkaliskt och flickor och kvinnor värderas lågt. Rutan svartnar på Hong Kongkanalen när någonting "olämpligt" visas. Det har känts rätt att introducera ord som demokrati och censur för barnen.

Även om vi på intet vis lever lyxliv i någon glasbubbla så är vi som utlänningar relativt skyddade från Kinas mest negativa sidor. Luftkvalitén, som är erbarmelig, kommer vi dock inte undan och är det

någonting vi saknar så är det frisk luft. Man vågar knappast tänka på vad vi får i oss, inte endast genom att andas utan också genom maten. Det går två potatisar på ett kilo och morötterna är stora som slanggurkor. Någonting måste vara fel. Barnen, som på svenskt dagis tidigt har fått lära sig vikten av att väna om vår miljö, kommenterar ofta hur smutsigt det är och hur alla kastar skräp på gatan.

Barnen gick tidigare på kinesisk förskola. Vår förhoppning var att de skulle lära sig kinesiska. Tyvärr blev det inte så, lärarna pratade omväxlande någon form av obegriplig engelska, putonghua (rikskinesiska) och kantonesiska. Tre nya språk på en gång blev för mycket för barnen.

PÅ BARNENS NYA SKOLA är det engelska som gäller, förutom de tre timmar i veckan som barnen får undervisning i putonghua. Båda barnen lär sig engelska med rekordfart och de tar alla tillfällen i akt att prata engelska, även hemma. Vi är numera inte mamma och pappa utan "mum and dad".

När det gäller det kinesiska språket är Ninni helt klart den som har de största kunskaperna i vår familj (det krävs i och för sig inget enormt ordförråd för att inta familjens förstaplats). Hon förstår ganska bra och får ofta agera tolk. Hon är ännu lite försiktig med att prata själv även om hon gärna korrigerar uttalet. Och det behövs när mamma och pappa försöker säga något.

Hur fixar man då svenskan? Det frågar vi oss också. Naturligtvis pratar vi svenska hemma, och vi försöker läsa mycket svenska böcker. Men visst känner vi en viss oro för att ordförrådet inte får den påfyllnad som den skulle ha fått i Sverige.

Ninni går i första klass på en internationell skola. Klasskamraterna kommer från olika länder, ser olika ut och har olika innehåll i sina matlådor. Det faktum att barnen har olika nationalitet används dagligen i undervisningen, på ett positivt sätt. Asiater domineras, som det faktiskt också gör i världen i stort.

DET ÄR INGET UPPSEENDEVÄCKANDE i att klasskamrater med kinesiskt utseende kommer från länder som USA, Frankrike, England och Tyskland. Det är inte heller någon som har kommenterat att Ninni ser osvensk ut eller det faktum att hennes bror är blond. På skolan finns alla varianter. De svenska rasistiska tongångarna känns väldigt avlägsna.

Jag tror att vår Kinavistelse kommer att

Fruktstånd. Handlingsmönstret är lite annorlunda än hemma i Sverige. Gatuförsäljarna är ett vanligt inslag i vårt kvarter.

vara en bra erfarenhet för Ninni. Hon känner det land hon är född i. Hon har fått en realistisk bild av hur det är i Kina, och jag tror inte att hon kommer att uppleva någon kulturkrock om hon vid ett senare tillfälle vill göra en återresa. Även om hon förmodligen kommer att glömma mycket av den kinesiska hon har lärt sig så har säkert några ord och fraser fastnat.

Vistelsen här har nog också stärkt hennes identitet. Hon har lärt sig att världen är större än Sverige, och att det finns människor från olika länder som ser lite olika ut men fungerar ungefär på samma sätt.

PÅ SKOLAN SMÄLTER NINNI in på ett annat sätt än vad hon skulle ha gjort på en svensk skola. På fritiden sticker hon ut från mängden tillsammans med resten av vår familj. Att vara annorlunda är faktiskt ingenting att skämmas över. Tvärtom är det ofta ganska praktiskt att vara igenkänd och bli ihågkommen.

Barnen kommer i och för sig att missa några år av socialiseringen in i den svenska kulturen, men de vinner istället ett internationellt perspektiv.

I vissa avseenden blir man mer svensk när man bor utomlands, i alla fall vad

beträffar de ytliga kulturyttringarna som den svenska flaggan, Lucia och lingon. Man blir också medveten om sina osynliga svenska kulturella värderingar, som inte alltid känns rätt ur det nya perspektivet och måste omprövas. Successivt förändras man.

Det är otroligt utvecklande att bo i ett nytt land. Det gäller absolut för oss vuxna, men jag tror att det gäller även barnen, även om det är svårt att särskilja vad som är normal åldersutveckling och vad som beror på det faktum att vi befinner oss i en ny kultur.

Är Ninni svensk eller kines? Frågan besvaras nog bäst av Ninni själv. Vid ett tillfälle var vi ute och åt med några svenska vänner. När vi skulle gå ut från restaurangen blev Ninni stoppad av några överförfriskade bordsgrannar som började prata kinesiska med henne. Ninni vände sig istället till våra vänner och sa: "Dom tror att jag är kines. Tokigt, va jag är ju svensk! Fast jag är lite kines, kanske tjugo, men jag är hundra miljoner svensk!"

En sak är säker. Det är inte svårt att flytta till Kina och leva här. Den verkliga utmaningen kommer när vi ska flytta tillbaka igen.

NINA HENRYSSON

FFIA:s bistandsprojekt Pg 17 04 46 - 9

BISTÅND KURUNEGALA
Daghem i Sri Lanka
Marita Åmark
tel 044-12 01 45

BISTÅND KINA
Åsa Krantz, tel 031-704 60 97

BISTÅND THAILAND
Monica Samuelson, 031-704 60 80

BISTÅND KOLKATA
Monica Samuelson, 031-704 60 80

BISTÅND ASHA SADAN
Barnhem i Mumbai, Indien
Helen Tandemar,
019-33 54 15

BISTÅND AHMEDABAD
Skola och fritidsverksamhet, Indien
Rose-Marie Josefsson,
0370-491 09

NAZARETHS VÄNNER
Småbarnshem i Indien
Gunhild Stahle, 0500-48 51 38

KVINNOHUSET SUDHANTHRA
Madurai, Indien
Britt-Marie Nygren, 031-12 87 03
Maud Zackrisson, 031-28 66 23

BISTÅND PUNE
Barnhem Preetanjali
Carin Kumlin Fremling, 0243-22 84 77
Eva Minton, 040-45 01 85

MER OM VÅRA BISTÅNDSPROJEKT:
<http://www.ffa.se/bistand/>

Vill du läsa mer och följa familjen Carlsson-Henryssons äventyr i Kina så besök gärna deras blogg på www.kinabarn.se Gå in på rubriken Blogg och välj sedan "Kinaprojektet"

Bland barnhem och departement i Kina

Under resorna till våra samarbetsländer kastas FFIA:s medarbetare mellan ytterligheter.

Under en och samma dag berörs de av det som möter på barnhemmen för att sedan tvärt få ställa om till möten och förhandlingar med myndighetspersoner. Här berättar Loredana Colque om en resa till Kina i höstas.

I oktober månad reste Fredrik Holmén, Åsa Krantz och jag själv, Loredana Colque, till Kina för FFIA:s räkning.

Tillsammans med representanter från Adoptionscentrum och Barnens Vänner besökte vi, som den första delegationen, adoptionsmyndigheten CCAA:s nya kontor i nordöstra Beijing. Vi fick först se oss omkring i de nya lokalerna som ligger på flera olika våningar i den stora byggnaden.

På Administration Department träffar vi Mrs Zhao LiHua som berättar att det arbetar fyra personer på avdelningen. De registrerar bland annat inkomna ansökningar och skriver ut inbjudningar till familjerna. Antalet ansökningar från hela världen ökar stort och de tar emot cirka 2 000 ansökningar i månaden.

PÅ CHILDRENS PLACEMENT DEPARTMENT är Mr Tang JianJun chef. Åtta personer arbetar med att utse föräldrar åt de övergivna barn som CCAA har fått dokumentation om från provinsmyndigheterna.

Denna avdelning ansvarar också för att föreslå riktlinjer för barnhemmen samt träningskurser för barnskötarna.

Nästa avdelning vi besöker är Adopters Eligibility Department där Mr Xing KaiMin tar emot. Han berättar att elva personer arbetar med att granska familjernas ansökningar, och genom den ökade mängd ansökningar de tar emot är arbetsbelastningen hög. Avdelningen har även ansvar för utbildning av adoptionsorganisationernas kontaktpersoner i Kina.

På Domestic Adoption Department träf-

Mor och barn. Många adoptivfamiljer känner guiden Jenny, här med sonen LeLe.

Framför Nanjing CWI: (från vänster) Mrs Jin Ping Director för Nanjing CWI, Åsa Krantz, May från CCAA, Loredana Colque, Mr Zhang Zhong andrechef på CCAA, Mr Shi från Nanjing Civil affairs, Fredrik Holmén, Mrs Li Bing som var i Sverige i våras och ytterligare en kvinna från Nanjing Civil affairs. Bakom oss alla står Mrs Dong ZhongLing som också var i Sverige i våras.

far vi Mr Ji Gang som berättar att de på denna avdelning utfärdar policy och riktlinjer angående nationell adoption samt ansvarar för arbetet med Tomorrow Plan.

Tomorrow Plan är ett led i regeringens kampanj för att alla barn oavsett bakgrund ska få växa upp i en familj. 20 000 barn har via Tomorrow Plan nu fått behandling; det kan röra sig om operation, rehabilitering, medicinering och så vidare.

Vissa barn blir helt återställda, de kommer att kunna adopteras som friska barn, medan andra kan behöva fortsatt behandling. Dessa barn kan CCAA be oss organisationer att aktivt söka föräldrar åt.

2 000 BARN FRÅN TOMORROW PLAN har hittills adopterats. Inom tre år kommer alla barn som nu finns på barnhem att få behandling.

Det låg högar av dokument på golvet med ansökningar från barnhem runt om i landet om att få operation eller behandling gjord på vissa barn genom Tomorrow Plan. I det långa perspektivet kom-

mer CCAA att fortsätta med Tomorrow Plan för barnen.

CCAA kommer att prioritera handläggningen och proceduren med barn som söker föräldrar och strama upp processen för att det ska gå fortare, då majoriteten av barnen på barnhem har någon form av funktionshinder.

CCAA uppger att de märker av en tendens att fler och fler familjer är öppna för att adoptera barn med särskilda behov.

PÅ ARCHIVES DEPARTMENT förvaras varje barns handlingar i en särskild mapp samt alla uppföljningsrapporter. Exempel på vad som kan finnas i mappen är handlingar från provinsmyndigheten Civil Affairs angående utredningen om barnet, polisens anteckningar, kopia på annonsen i lokaltidningen, dokument från barnhemmet att det accepterar att ta emot barnet, fotavtryck, läkarintyg, adoptivföräldrarnas ansökan och accepthandling.

De flesta av dessa handlingar är sammanställda i dokumentationen föräldrar-

na får vid barnbesked. Barnen kan få titta i sina mappar om de i framtiden önskar besöka CCAA.

Efter rundvandringen får vi tillfälle att diskutera och ställa våra frågor till CCAA:s chef Mr Lu. Handläggningstiden för adoption från Kina har ökat på senaste tid. Detta är inget ovanligt eller specifikt för Kina, då handläggningstiden varierar över tid på alla kontakter och av olika anledningar.

Enligt Mr Lu finns det flera orsaker till den nuvarande ökningen av handläggningstiden på Kina. En är den stora ökningen av antalet ansökningar som skickas till CCAA, och det faktum att den ekonomiska och sociala utvecklingen samt förändrade attityder hos unga makar i landet har bidragit till att inte lika många barn överges. Det är i sig en mycket positiv utveckling.

Nationell adoption ökar också vilket är kopplat till den ekonomiska utveckling-

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

Bland barnhem ...

FORTSÄTTNING FRÅN FÖREGÅENDE SIDA

en. Mr Lu menar att antalet övergivna barn kommer fortsätta att sjunka och att handläggningstiden kommer att fortsätta öka, men anger ingen tidsaspekt på detta.

Mr Lu väddar till oss organisationer och familjerna att ha förståelse för situationen, att ställa sig själva åt sidan och se till barnens bästa.

CCAA får många frågor som baseras på rykten som sprids på Internet, och detta tar mycket tid från CCAA:s personal, tid som de istället behöver lägga på sina arbetsuppgifter.

Mr Lu trycker på att allt måste få ha sin gång. Övergivandeprocessen måste få ta den tid den tar, då det är av yttersta vikt att allt sköts korrekt. Internationell adoption kommer dock att fortsättningsvis behövas för att kunna ge kinesiska barn en familj, menar Mr Lu.

Vi fick också information om att CCAA ser över riktlinjerna och kraven på föräldrarna och att arbetet med detta kommer att fortsätta. Om eller när det eventuellt kommer nya riktlinjer kunde Mr Lu inte svara på.

Vidare diskuterades bland annat handläggningen av adoption av barn med särskilda behov, implementeringen av Haagkonventionen med mera.

UNDER VÅR RESA FICK vi tillfälle att besöka dels vår kontaktperson Wang Fangs hem samt guiden Jennys hem. Kanske flera av er som har adopterat barn från Kina på 90-talet minns Wang Fang ("Lucy") som då arbetade som guide?

Hon har nu i många år arbetat som FFIA:s kontaktperson, och jag kan också berätta att Wang Fang den 13 november födde en liten dotter.

De flesta av familjerna som på senare tid adopterat barn från Kina via FFIA har haft Jenny som guide. Jenny har varit för-

äldraledig en tid, då hon den 21 april i år födde en liten son, men hon är nu tillbaka i sitt arbete som guide.

VI BESÖKTE ÄVEN NANJING i Jiangsuprovinen där FFIA inom Tomorrow Plan stöder ett bistandsprojekt, Healthy Feet, på Nanjing Children Welfare Institute.

Som vi tidigare har beskrivit syftar projektet till att bygga upp ett klumpfotscenter för utbildning av barnhemspersonal. Avsikten är att på längre sikt kunna sprida metoden att behandla klumpfot och förhindra att barn med klumpfot överges.

Projektet har sitt ursprung i ett utbytesprojekt mellan FFIA och ett fosterhemscenter i Daxing utanför Beijing. Detta utbytesprojekt initierades och byggdes upp av Birgitta Engstrand Norén och Carin Kumlin Fremling, två aktiva eldsjälar och FFIA medlemmar. Birgitta och Carin uppmärksammade behovet av kunskap att diagnostisera och behandla klumpfot på ett tidigt stadium i Kina. Fle-

Många mappar blir det. Ansökningar från hela världen i väntan på matchning på Child's Intercountry Placement Department.

ra steg i Healthy Feet är nu tagna. I december 2005 reste ortopedläkaren Lars Renberg och FFIA:s ordförande Lars-Erik Ek till Nanjing. Lars Renberg föreläste om Ponsetimetoden samt introducerade metoden praktiskt.

I våras kom två kinesiska läkare från Nanjing till Sverige och praktiserade Ponsetimetoden på Astrid Lindgrens barnsjukhus, tillsammans med den svenske ortoped LARS RENBERG och med gott stöd av Birgitta Engstrand Norén.

VID VÅRT BESÖK I NANJING fick vi träffa dessa två läkare och några av de barn de med lyckat resultat nu har behandlat med Ponsetimetoden.

I slutet av november kommer ytterligare två kinesiska läkare till Sverige för utbildning och praktik i Ponsetimetoden för att kunna sprida metoden vidare i Kina.

Ortopedläkaren Lars Renberg kommer dessutom i december månad att göra ytterligare en resa till Nanjing för att följa upp projektet och de behandlingar som är gjorda.

Institutionen i Nanjing grundades 1951 och det finns plats för cirka 600 barn på barnhemmet; cirka 95 procent har olika form av handikapp.

Renovering pågår av den del av barnhemmet som barnen sover och vistas i, och barnen vistas tillfälligt i en del som är ganska sliten. Vi får veta att man arbetar i skift tio personal åt gången, och man har då hand om cirka 30 barn.

FLERA VOLONTÄRER FINNS också på barnhemmet i omgångar. Vi besöker också en del av byggnaden som är nyrenoverad, Preschoolavdelningen. Den är mycket fräsch, färgglad och många leksaker finns för barnen att leka med.

Efter rundvandringen åker vi tillsammans med barnhemsföreståndaren, personal och personer från provinsmyndigheten cirka en och en halv timme till staden Gaochun, där vi äter en utsökt krabb-lunch som är stadens specialitet.

I Kina finns två begrepp som i stort sett genomsyrar och är en del av alla sammanhang; "ansikte" som kan jämföras med aktning, ställning och status samt "guanxi" som kan jämföras med kontakter och personliga relationer.

För att vårda "guanxi" och för att "upprätthålla ansikte" lägger man i Kina bland annat stor vikt vid att alltid ta väl hand om sina gäster, och som värd är det myck-

et viktigt att bjuda på mycket mat och mycket dryck.

VI HINNER MED YTTERLIGARE två barnhemsbesök under vår resa. Wuxi Social Welfare Center ligger cirka två timmars bilfärd från Nanjing. Wuxi är en välmående industristad med cirka en miljon invånare. Wuxi SWC är en institution för både barn och äldre.

Barnhemmet ger intryck av att vara välrustat med anpassade lokaler och glada färger. Omgivningarna är härliga med mycket grönska och framförallt finns mycket personal som vi känner är väldigt måna om barnen. Några av barnen blir rädda när vi kommer och de tyr sig direkt till sköterskorna.

Cirka 170 barn är registrerade på barnhemmet, varav ett sextiotal är placerade i fosterhem. Även på detta barnhem har 90 procent av barnen någon form av handikapp. Några av barnen har redan fått behandling via Tomorrow Plan och kommer att adopteras.

VI FÅR OCKSÅ KORT VARA MED när hörselskadade barn har talträning, och vi förstår att både när det gäller utrustning och kunskap är de långt framme inom området. Även direkt efter detta besök ställer vi om och äter lunch med stor uppslutning från barnhemmet och Wuxi Civil affairs.

Mitt i lunchen dyker en man upp och man förklarar att han är en mycket högt uppsatt person i den lokala regeringen som tagit sig tid att komma och hälsa på oss. När han gjort det ger han sig iväg igen. Vi förstår att vi ska känna oss mycket hedrade över att han tittade in.

Efter lunchen bär det iväg igen och efter en timmes bilfärd kommer vi till Jiangsu Suzhou Social Welfare Institution mitt inne i staden Suzhou. Även Suzhou SWI är en institution för både äldre och barn, och de olika byggnaderna är byggda i kinesisk stil med svängda tak runt en vacker fontän. Barnhemmet känns materiellt mer slitet än de vi tidigare besökt.

Suzhou SWI är i ungefär samma storlek som Wuxi SWC och situationen ser likadan ut här; majoriteten av barnen har någon form av funktionshinder. Vi möter några barn med Cp-skada och man visar oss träningsredskap och material som hjälper och underlättar för dessa barn.

Även på detta barnhem har man inom området för hörselskadade barn goda resurser. Det upplever vi då vi kommer för-

Ännu fler... Barnens arkiverade mappar på Archive Department.

bi just när en grupp hörselskadade barn har talövningar med diverse hjälpmedel.

På väg ut från barnhemmet möter vi några ungdomar med olika funktionshinder som är på väg "hem" till barnhemmet från arbetet. Barnhemsföreståndaren berättar att när barnen blir stora och slutar skolan hjälper myndigheterna till att skaffa dem arbete. Han berättar också glatt att på lördagen efter vårt besök kommer en pojke och en flicka som båda vuxit upp på barnhemmet att gifta sig.

Tre timmar senare är vi tillbaka på hotellet i Nanjing igen i en helt annan värld.

UNDER RESORNA TILL våra samarbetsländer kastas man dagligen mellan ytterligheter, kontraster och en mängd olika intryck. Under en och samma dag berörs man enormt av det som möter en på barnhemmen, man grips av alla små människoöden och de olika särskilda behov man inte ens visste fanns, för att sedan tvärt behöva ställa om till möte och förhandlingar eller lunch med myndighetspersoner.

Häromkvällen vid läggdags undrade min son på sex år vilket yrke som var det bästa man kunde ha. Efter en stunds funderande sa han; "Jag tror att ditt jobb är det bästa mamma, att hjälpa och rädda barn måste ju vara det bästa - då är man ju som en superhjälte!"

Jag kan i alla fall hålla med om att jag har ett oerhört givande, omtumlande och intressant jobb!

LOREDANA COLQUE
HANDLÄGGARE FFIA

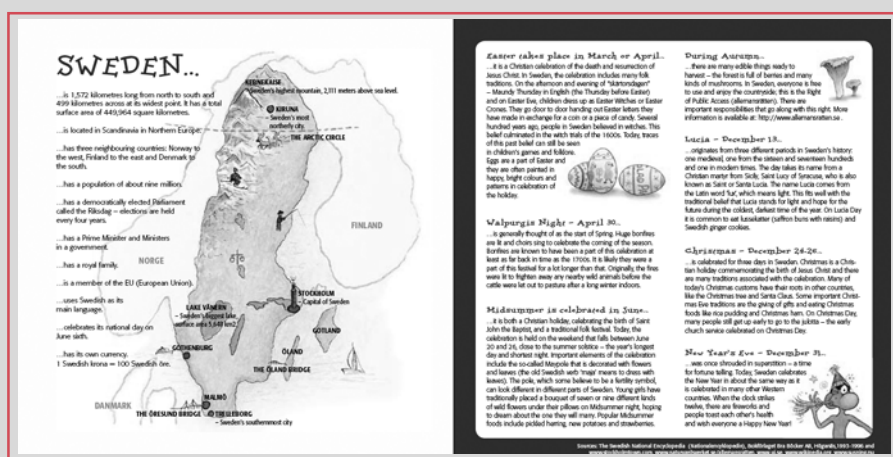
Läs gärna mer om FFIA Bistånd på vår hemsida, www.ffa.se. Vill ni vara med i vårt arbete för handikappade barn i Kina finns möjlighet att lämna bidrag på pg konto 17 04 46 -9.

Boken om Sverige

En fin presentbok för dig som åker utomlands

Låt lilla Svea bli guiden till Sverige när du vill presentera Sverige utomlands eller när du får utländska gäster. Boken säljs via www.swedenbookshop.com Om man är medlem i FFIA och uppger kod: SVEA så får man köpa den svenska boken för 90 kr och den engelska boken för 100 kr. Annars kostar boken 149 SEK.

Så här ser några av sidorna i Svea's Sweden ut

Dans kring granen och tomtebesök

Välkomna till FFIA:s julfester i Stockholm och Göteborg söndagen den 14 januari kl 14.00-16.00.

Det blir fika till hela familjen. Vi firar av julen med dans och lek kring granen. Tomten har också lovat att göra ett besök hos oss. Tag med en julklaпп per barn märkt med barnets/barnens för- och efternamn

Ni som väntar barn är extra mycket välkomna. Det är ett bra tillfälle för er att knyta kontakter med andra adoptivfamiljer. I Stockholm träffas vi i Ekensbergsskolans matsal, Ekensbergsv. 89, Solna och i Göteborg i Fräntorps Folkets Hus, Fräntorpsgatan 10.

Anmälan om deltagande senast den 9 januari (ange antal vuxna/barn samt ålder på barnet/barnen.

Stockholm:

annikajangel@hotmail.com

tel 08-630 11 87

helensigra@hotmail.com

tel 0171-59 059

Göteborg:

kaisa.hammar@ffia.se, tel 031-704 60 93

Katarina Ångman, tel 031-336 79 39

Av säkerhetsskäl finns det ett maxantal personer som får vistas i lokalerna. Blir vi för många går vi efter principen "först till kvarn"....

Boka in FFIA:s medlemsmöte

Boka redan nu in FFIA:s årsmöte som kommer att hållas i Stockholmstrakten lördagen den 21 april 2007. Kallelse kommer att skickas ut till alla medlemmar i slutet av mars.

Enskilda medlemsmotioner ska vara styrelsen tillhanda senast tre veckor före årsmötet.

Är du intresserad av att vara med och arbeta i FFIA:s styrelse är du välkommen att höra av dig till valberedningen:

*Anna-Malin Josefsson, 036-14 18 95
annamalin.josefsson@telia.com

*Helen Sigrå, 0171-59 059

helensigra@hotmail.com

*Carolina Kajrup, 0300-56 93 63

lina.kajrup@telia.com

Alla medlemmar i FFIA hälsas hjärtligt välkomna!

Ett stort tack till alla familjer

Tack till alla familjer som deltog den 24 september 2006 i Täby Kyrkby på Välkommen hem-träffen! Det var många entusiastiska föräldrar och nyfikna barn som deltog, och det var härligt att se er nyblivna familjer ihop!

HELEN G SIGRÅ OCH MARIT LINDFORS ROBERTS

Hemspråk i Kungsbacka

Bor ni i Kungsbacka kommun?

Då kanske ert barn - eller era barn - från Kina är intresserade av att läsa mandarin som hemspråk?

Kontakta Karin Ek på hennes e-post; karin.ek@cellmark.se

Adoptivföräldrar berättar

Boken "Efterlängtat", med Kim Skoglund som redaktör, vänder sig till adoptivföräldrar och adopterade. Boken innehåller berättelser där adoptivföräldrar delar med sig av både positiva och negativa erfarenheter som de hoppas att andra ska kunna ha nytta av.

I Kim Skoglunds antologi ger 18 adoptivföräldrar sin bild av internationell adoption. De medverkande har adopterat minst ett barn från en rad olika länder, i huvudsak Sydkorea. Hur ser då de medverkande adoptivföräldrarna på adoption ur ett 20-, 30- och 40-årsperspektiv?

Flera av texterna handlar om svårigheter med internationell adoption. Ett par av texterna handlar om adopterade som inte har lyckats anpassa sig till sitt nya liv. Till exempel berör berättelsen "Hyong Soo – Klart vatten" den inre smärta som sonen har stora svårigheter att leva med, samt den långa kampen för att sonen ska få relevant hjälp. En liknande historia berättas i "Elins historia".

Inte ens ämnen som självmord skys i boken. Både "Ur en mammas perspektiv" och "Att välja bort livet" beskriver på ett personligt sätt kampen för adoptivsonerna, deras självmord och livet efteråt.

EN TEXT SOM GRIPER tag i mig är "Ett gränslöst föräldraskap". Den innehåller reflektioner både över rasism när barnen blir stora, och hur barnbarnen påverkas av att deras föräldrar är internationellt adopterade.

Jag saknar information om hur de medverkande har valts ut. Vidare saknar jag en större självreflektion hos en del av författarna, till exempel i texten "Kära dotter!" Jag förvånas över att författaren skyller så stor del av den dåliga relationen på dottern.

Ett annat exempel är "Dockan blev kvar i det andra huset", där mamman upptäcker att adoptivdottern har blivit bortadopterad på oetiska grunder.

Borde inte alla adoptivföräldrars skräck vara att barnet egentligen inte var övergivet? I stället nöjer sig berättaren med att konstatera att den biologiska mamman har lurats på sitt barn.

I flera av texterna saknar jag reflektion över hur de medverkande tror att adopterade har påverkats av adoptivföräldrarnas önskingar och föreställningar. Exempel på det är "Vilja rädda ett u-landsbarn!" och "Längtan efter en färgglad familj". I slutändan ger texterna ändå en bild av föräldrarnas syn på adoption.

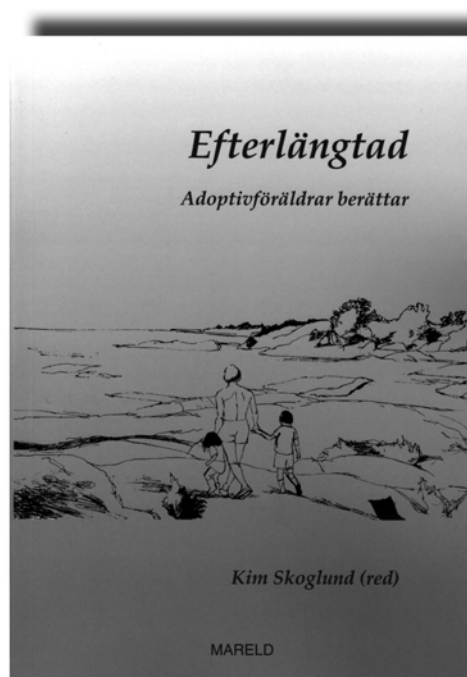
SKOGLUNDS ERFARENHET av att vara invandrare, psykiater, psykoanalytiker och engagerad i internationell adoption framträder tydligt i slutet av boken. Hennes text tar start i den kursverksamhet för koreafamiljer kring adoption som hon medverkade i under 1970-talet.

Hon berör bland annat frågor som adopterades dubbla arv (gener och socialisation), risker för depression, rädslan att bli övergiven, tankar om biologiska föräldrar, relationsproblem, adopterades kamp att skapa sin identitet, livet som adopterad i det vidare samhället, rötter, trauman som adopterade kan drabbas av och adopterades föräldraskap.

I boken finns också en kortare faktext om internationell adoption till Sverige skriven av Lovisa Sammarco, själv adopterad från Sydkorea och anställd vid Myndigheten för internationella adoptioner.

Tyvärr innehåller boken en del stavfel, avstavningsfel och radbrytningar. Trots detta är boken väl värd att läsa då det är ovanligt med böcker där mer erfarna adoptivföräldrar ger sin syn på adoption.

Jag kan varmt rekommendera den till såväl adoptivföräldrar som adoptionsförmidlare och professionella som kommer i kontakt med internationellt adopterade. Boken innehåller mycket samlad kunskap

Efterlängtat: Adoptivföräldrar berättar (2006) Red: Kim Skoglund
Förlag: Mareld (www.mareld.se)
Kim Skoglund är psykiater och psykoanalytiker. Hon invandrade till Sverige från Sydkorea år 1962 och har under 30 år arbetat med adopterade och adoptivföräldrar. Hon är dessutom hedersmedlem i Adopterade Koreaners Förening.

samt ger en bra bild av internationell adoption ur ett fyrtioårigt perspektiv. Den som enbart vill läsa solskenshistorier bör dock leta efter en annan adoptionsbok.

HANNA SOFIA JUNG JOHANSSON
ADOPTERAD FRÅN SYDKOREA ÅR 1976
SEKRETERARE I KOREAN@DOPTTEES WORLDWIDE

Familjesidan

Michelle och Smilla var med
och välkomnade de nya.

Välkommen hem i Göteborg

Söndagen den 22 oktober var det dags för FFIA:s Välkommen hem-fest i Göteborg. Platsen för festen var Sävedalens församlingshem och där bjöds familjerna på välkomstbål, kaffe med dopp och trevligt sällskap.

Vi inledde med en skål och lyckönskningar till alla nyanlända barn och deras familjer. Kaffestunden, där nya kontakter knöts, avslutades med fiskdamm för barnen.

Vi som stod för arrangemanget hoppas att alla som var med hade lika trevligt som vi!

KATARINA ÅNGMAN
ANN JONSSON

FFIA:S MEDLEMSVERKSAMHET I GÖTEBORG

FÖRSTA JULEN blir det för Mandy Xi-Que Ulander från Nanning i Guangxi. Mandy kom hem med oss 24 januari -06.

SUSANNE ULANDER

Välkommen hem-träff i Skåne

Söndagen den 24 september träffades vi i Ålabodarna. I det underbara höstvädret kunde alla barnen leka både ute och inne. Det var nio familjer från olika delar av Skåne som kom till träffen. Alla hade kommit hem med sina bara under det senaste året. Några hade sina syskon med också.

FFIA bjöd på kaka och tårta med kaffe och saft till. Det var uppskattat av alla.

Vi fick även ett överraskande besök av ett föräldrapar som var ute på söndagsutflykt. De kom fram och frågade vad det var för sammankomst. Det visade sig att de har en dotter som adopterades från Kina för tio år sedan genom FFIA. Vi bjöd in paret vilket de tyckte var väldigt trevligt.

Innan vi skildes åt fick de nyligen hemkomna barnen varsin söt nalle som ett fint minne från FFIA. Syskonen fick varsin reflex att använda i höstmörkret.

Vi hade en trevlig eftermiddag tillsammans och hoppas att en del nya kontakter skapades.

HELÉNE PERSSON OCH AGNETA WIKTOR